

L'AGRICULTURA

VENANCI VALLMITJANA I BARBANY (1830-1919)

1884

Escultura / Pedra calcària

4,44 x 2,09 x 1,40 m (figura)

Codi 1028 - 1

Parc de la Ciutadella, entrada Avinguda Marquès de l'Argentera

L'escultura fa parella amb la representació de La Marina i es troba decorant un dels pilars que formen una de les portes del parc. Ambdues escultures es col·locaren el mes de desembre de 1884 i cada una pesava 400 quintars. Una renovada solució en aquest tema és la que inspirà Vallmitjana en treballar en aquesta obra. Aquí ja no utilitza una figura mitològica divina per representar l'al·legoria, sinó que aquesta es dona a conèixer per una figura femenina majestuosa captada en un moment de repòs, recolzant-se sobre una forca de les que s'utilitzen per segar i sostenint a la mà un gotim de raïm.

Així doncs, ens trobem amb una obra de gènere al·legòric que deixa de banda les figures basades en la mitologia clàssica per anar a cercar una visió més directa dels personatges. Venanci Vallmitjana s'acosta a la poètica del realisme sense oblidar que calia donar a aquelles obres la monumentalitat necessària que demanava la seva funció. Amb aquesta idea, dona importància al gest i als vestits. Una vegada més, utilitzant els contraposats que havia fet servir Miquel Àngel i, com aquest, en aquesta estàtua, tal com passa en les quatre que formen el conjunt, es busca donar a les figures una expressió coratjosa i de gran força. També coincideixen a utilitzar la ponderatio clàssica, solució que alhora que possibilita unes línies dinàmiques, li permetia un acurat treball dels vestits que es van arrapant al cos de manera sàvia. En la manera de resoldre la posició del cos i els vestits, l'escultor va prendre com a punt de partida els treballs de Bernini, especialment els àngels que es troben al Ponte Sant Angelo o a Sant Andrea delle Fratte a Roma. Aquest aspecte ens demostra una vegada més com saben trobar exemples anteriors on emmirallar-se, sense que l'obra deixi de tenir l'empremta de Venanci Vallmitjana. Aquest també va encertar en la forma en què adapta els elements secundaris a la figura principal, especialment el nen que se li acosta carregat d'espigues i raïms. Aquests elements, juntament amb els fruits que cauen d'un cistell tombat, ens permeten refermar la idea al·legòrica que allà se'ns presentava.

Com a cosa curiosa, el pedestal on es troba situada aquesta escultura, igual que el de les seves companyes, sembla que fou projectat per Antoni Gaudí.

Fitxa: Isabel Coll